

CHAPTER 9

ต้นทุนมาตรฐาน (Standard Cost)

9.1 ต้นทุนมาตรฐาน

ความหมายของต้นทุนมาตรฐาน (Standard Cost)

ต้นทุนมาตรฐาน เป็นต้นทุนที่กำหนดขึ้นล่วงหน้าอย่างมีหลักเกณฑ์ ณ กำลังการผลิตหนึ่งภายใต้สถานการณ์ที่กำหนดไว้ (ณ กำลังการผลิตปกติ)

คำว่ามาตรฐาน อาจแบ่งเป็น มาตรฐาน 2 ประเภทด้วยกันคือ

1. มาตรฐานด้านปริมาณ (Quantity Standard)

เป็นมาตรฐานเกี่ยวกับจำนวนหน่วยการใช้

2. มาตรฐานเกี่ยวกับราคาหรืออัตรา (Price or Rate Standard)

เป็นมาตรฐานด้านจำนวนเงิน



9.2 มาตรฐาน

ประเภทของมาตรฐาน

1. มาตรฐานอุดมคติ หรือมาตรฐานตามทฤษฎี
(Ideal or Theoretical Standards)

2. มาตรฐานที่พอปฏิบัติได้ในปัจจุบัน
(Current Attainable Standards)

2.1 มาตรฐานที่พอปฏิบัติได้ (Practical Standards)

2.2 มาตรฐานปกติ (Normal Standards)

2.3 มาตรฐานที่คาดว่าจะผลิต (Expected Standards)



9.4 ประโยชน์ของต้นทุนมาตรฐาน

ประโยชน์ของต้นทุนมาตรฐาน (The Utility of Standard Cost)

1. การลดและควบคุมต้นทุน
2. การคิดต้นทุนของคงคลัง
3. การวางแผนโดยงบประมาณ
4. กำหนดแนวทางในการตั้งราคาขาย
5. ส่งเสริมและวัดสมรรถภาพการผลิต



ความแตกต่างระหว่างต้นทุนโดยประมาณและต้นทุนมาตรฐาน

1. ต้นทุนโดยประมาณ
2. ต้นทุนมาตรฐาน

9.5 ความแตกต่างของต้นทุนโดยประมาณและต้นทุนมาตรฐาน

1. ต้นทุนโดยประมาณ (งบประมาณ)

เป็นการประมาณการต้นทุนที่จะเกิดในอนาคต ภายใต้สภาวะทางเศรษฐกิจที่คาดว่าจะประสบในงวดนั้น ๆ มักคิดเป็นยอดรวม (Total) มักกำหนดขึ้นล่วงหน้าโดยไม่มีหลักเกณฑ์

2. ต้นทุนมาตรฐาน

เป็นต้นทุนการผลิตที่ควรจะเป็น หากดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ มีหลักเกณฑ์ในการคิดอย่างชัดเจน และมักคิดออกมาเป็นต่อหน่วย (Unit Cost)



9.6 การกำหนดมาตรฐาน (Setting Standard Cost)

วัตถุดิบมาตรฐาน (Material Standard)

1. วัตถุดิบมาตรฐาน (Material Standard)

1.1 การตั้งปริมาณวัตถุดิบมาตรฐาน (Setting Material Quantity Standard)

ก. การศึกษาตามหลักวิศวกรรม (Engineering Study)

ข. การวิเคราะห์ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการใช้วัตถุดิบในอดีต

ค. การทดสอบ (Test)

1.2 การตั้งราคาวัตถุดิบมาตรฐาน (Setting Material Price Standard)



9.6 การกำหนดมาตรฐาน (Setting Standard Cost)

ค่าแรงมาตรฐาน (Labor Standard Cost)

1. การตั้งมาตรฐานเวลาที่ใช้ในการผลิต (Setting Labor Time Standard)
 1. โดยการใช้ข้อมูลที่บันทึกการปฏิบัติงานในอดีต
 2. โดยการทดสอบการผลิตภายใต้เงื่อนไขปกติ
 3. โดยการศึกษาการเคลื่อนไหวและเวลา (Motion & Time Study)
 4. โดยการประมาณอย่างมีหลักเกณฑ์ โดยอาศัยประสบการณ์
2. การตั้งมาตรฐานอัตราค่าแรง (Setting Labor Rate Standard)

9.6 การกำหนดมาตรฐาน (Setting Standard Cost)

ตารางที่ 9.1 การกำหนดค่าแรงมาตรฐานเปรียบเทียบกับค่าแรงที่จ่ายจริง

ระดับพนักงาน	ค่าแรงที่จ่ายจริง	ค่าแรงมาตรฐาน
1	1.5	1.74
2	1.6	
3	1.7	
4	1.9	
5	2.0	
6	2.2	2.60
7	2.4	
8	2.6	
9	2.8	
10	3.0	
11	3.2	3.47
12	3.5	
13	3.7	

ค่าแรงมาตรฐาน (Labor Standard Cost) (Con.)

ตัวอย่างที่ 9.1 ถ้าโรงงานแห่งหนึ่งมีการกำหนดมาตรฐานค่าแรงตามตารางที่ 9.1 และในการปฏิบัติงานต้องใช้คนงานหลายระดับ จากข้อมูล ตามตารางจะหาผลต่างค่าแรงได้ดังนี้

ตารางที่ 9.2 ผลต่างอัตราค่าแรง จากการปฏิบัติงานของคนงานหลายระดับ

ระดับ	จำนวนชั่วโมง	ค่าแรงจ่ายจริง	ค่าแรงมาตรฐาน
1	700	1,050	1,218
5	500	1,000	870
6	500	1,100	1,300
10	1,200	3,600	3,120
11	1,000	3,200	3,470
13	800	2,960	2,776
รวม	4,200	12,910	12,754

จากตารางจะเห็นว่า

ผลต่างในอัตราค่าแรงของงวดนี้

$$= 12,910 - 12,754$$

$$= 156 \text{ บาท}$$

การตั้งค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐาน

การตั้งค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐาน (Setting Factory Overhead Standard)

ระดับกิจกรรมที่ใช้โดยทั่วไปมี 3 ระดับ คือ

1. ระดับกำลังผลิตที่คาดหวัง (Expected Capacity)
2. ระดับกำลังที่พอปฏิบัติได้ (Practical or Physical Capacity)
- 3 ระดับกำลังผลิตถัวเฉลี่ยหรือระดับกำลังผลิตปกติ
(Average or Normal Capacity)

โดยทั่วไปแล้วอัตราโสหุ้ยการผลิต จะกำหนดโดยใช้ชั่วโมงแรงงานทางตรงเป็นหลัก



การตั้งค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐาน (Con.)

ตัวอย่างที่ 9.2

ระดับกิจกรรม	ชั่วโมงแรงงานทางตรง	ค่าใช้จ่ายโรงงานที่เปลี่ยนแปลงได้
ระดับที่ผลิตที่คาดไว้	100,000	400,000
ระดับผลิตที่ปฏิบัติได้	125,000	500,000
ระดับผลิตปกติ	120,000	480,000



การตั้งค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐาน (Con.)

จากข้อมูลจะได้ว่าอัตราค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐาน ในแต่ละระดับกำลังผลิตจะเป็นดังนี้

$$\text{ระดับกำลังผลิตที่คาดไว้} = \frac{400,000}{100,000} = 4 \text{ บาทต่อชั่วโมงแรงงานทางตรง}$$

$$\text{ระดับกำลังผลิตที่ปฏิบัติได้} = \frac{500,000}{125,000} = 4 \text{ บาทต่อชั่วโมงแรงงานทางตรง}$$

$$\text{ระดับกำลังผลิตถ้วนเฉลี่ย} = \frac{480,000}{120,000} = 4 \text{ บาทต่อชั่วโมงแรงงานทางตรง}$$

จะเห็นได้ว่า อัตราค่าใช้จ่ายโรงงานแปรผัน จะไม่มีผลกระทบต่อระดับกำลังผลิต

การตั้งค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐาน (Con.)

สำหรับค่าใช้จ่ายโรงงานที่คงที่นั้นจะขึ้นอยู่กับระดับการผลิตของกิจกรรม สมมติว่า
ค่าใช้จ่ายโรงงานคงที่นี้เป็น 320,000 บาท ถ้าใช้ระดับกำลังผลิตดังกล่าวจะได้ผลของอัตรา
โสหุ้ยการผลิตคงที่ดังนี้

$$\text{ระดับกำลังผลิตที่คาดไว้} = \frac{320,000}{100,000} = 3.20 \text{ บาทต่อชั่วโมงแรงงานทางตรง}$$

$$\text{ระดับกำลังการผลิตที่ปฏิบัติ} = \frac{320,000}{125,000} = 2.56 \text{ บาทต่อชั่วโมงแรงงานทางตรง}$$

$$\text{ระดับกำลังการผลิตถัวเฉลี่ย} = \frac{320,000}{120,000} = 2.67 \text{ บาทต่อชั่วโมงแรงงานทางตรง}$$

9.7 บัตรต้นทุนมาตรฐาน

เมื่อกำหนดมาตรฐานแล้ว จะต้องบันทึกต้นทุนมาตรฐานที่กำหนดลงในบัตรต้นทุนมาตรฐาน ซึ่งมีรายละเอียดต้นทุนวัตถุดิบ แรงงาน และ วัสดุการผลิต รวมทั้งต้นทุนการผลิตต่อหน่วย ซึ่งบัตรต้นทุนมาตรฐานนี้จะใช้ไปจนกว่าจะมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงมาตรฐานตามโอกาสและความเหมาะสม

วัตถุดิบ	หมายเลข วัตถุดิบ	หน่วย	ราคาต่อ หน่วย
	p1 – 35	5	2.75
	p1 – 36	10	2.50
	p1 – 37	2	3.25
	p1 – 38	8	3.00
รวมต้นทุนวัตถุดิบ			

แผนกผลิต 1	แผนกผลิต 2	แผนกผลิต 3	รวม
13.75	25	6.50	
		24	
13.75	25	30.50	69.25

9.7 บัตรต้นทุนมาตรฐาน (Cont.)

แรงงาน ทางตรง	หมายเลขชั้น ดำเนินการ	จำนวน ชั่วโมง	อัตราค่าแรง ต่อ ชม.
	p2 – 46	3	7.00
	p2 – 50	10	6.30
	p2 – 42	4	6.20
	p2 – 48	2	6.80
รวมต้นทุนค่าแรง			

แผนกผลิต 1	แผนกผลิต 2	แผนกผลิต 3	รวม
21	63 24.8	13.6	
21	87.8	13.6	122.4

ค่าใช้จ่าย โรงงาน	ชั่วโมงแรงงาน โดยตรง	อัตราค่าใช้จ่าย โรงงานต่อ ชม. แรงงานโดยตรง
	15	1.50
	5	2.50
	3	1.80
รวมต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงาน		
รวมต้นทุนการผลิตต่อหน่วย		

แผนกผลิต 1	แผนกผลิต 2	แผนกผลิต 3	รวม
	22.5 12.5	5.4	
-	35	5.4	40.4
34.75	147.5	49.5	232.05

9.8 การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน

1. การวิเคราะห์ผลแตกต่างวัตถุดิบทางตรง (Direct Material Variance Analysis)

1.1. ผลแตกต่างด้านราคา (Price Variance)

	P.V.	=	$(P_S - P_A) Q_A$
เมื่อ	P.V.	=	Material Price Variance
	P_S	=	Standard Material Price
	P_A	=	Actual Material Price
	Q_A	=	Actual Material Quantity

ถ้า P.V. มีค่าเป็น + แสดงว่าราคาจริง ต่ำกว่าราคามาตรฐาน จะเป็นที่น่าพอใจ (Favorable) ของกิจการ

การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

ตัวอย่างที่ 9.3 สมมติว่าการซื้อวัตถุดิบที่ P1-35 มีข้อมูลดังนี้

ปริมาณซื้อ	5,000	หน่วย
ราคาวัตถุดิบจริง	2.50	บาทต่อหน่วย
ราคาวัตถุดิบมาตรฐาน	2.75	บาทต่อหน่วย
แทนค่า ผลแตกต่างด้านราคา(P.V.)	=	(2.75 – 2.50) 5,000
P.V.	=	1,250 บาท (Favorable หรือน่าพอใจ)

ผลแตกต่างในเรื่องราคาสำหรับการซื้อวัตถุดิบ P 1-35 นี้เป็นที่น่าสนใจของกิจการ เพราะราคาขายจริงต่ำกว่าราคามาตรฐาน แต่ถ้าค่าผลแตกต่างในเรื่องราคาที่ได้นี้ติดลบ แสดงว่าราคาขายจริงสูงกว่ามาตรฐานผลแตกต่างย่อมไม่น่าพอใจ (Unfavorable)

การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

1.2. ผลแตกต่างด้านปริมาณ (Material Usage Variance)

	Q.V.	=	$(Q_S - Q_A) P_S$
เมื่อ	Q.V.	=	Material Quantity Variance
	Q_S	=	Standard Material Quantity
	Q_A	=	Actual Material Quantity
	P_S	=	Standard Material Price

ถ้า Q.V. มีค่าเป็น + แสดงว่าจำนวนวัสดุที่ใช้จริง ต่ำกว่าจำนวนมาตรฐาน ผลจะเป็นที่น่าพอใจ (Favorable) ของกิจการ



การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

ตัวอย่างที่ 9.4 สมมติว่าการซื้อวัตถุดิบที่ P1-35 มีข้อมูลดังนี้

ปริมาณวัตถุดิบที่ใช้จริง	5,000	หน่วย
ปริมาณวัตถุดิบมาตรฐานที่ควรใช้	4,800	หน่วย
ราคาวัตถุดิบมาตรฐานต่อหน่วย 2.75	บาท	
แทนค่า ผลแตกต่างด้านราคา(Q.V.) =	$(4,800 - 5,000) 2.75$	
Q.V. =	- 550 บาท (Unfavorable หรือไม่น่าพอใจ)	

ผลแตกต่างด้านปริมาณสำหรับการวัตถุดิบรายการ P 1-35 นี้ไม่เป็นที่น่าพอใจ เพราะจำนวนวัตถุดิบที่ใช้จริงสูงกว่ามาตรฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

2. การวิเคราะห์ผลแตกต่างแรงงานทางตรง (Direct Labor Variance Analysis)

2.1. ผลต่างเนื่องจากอัตราค่าแรง (Labor Price Variance)

	P.V.	=	$(P_S - P_A) Q_A$
เมื่อ	P.V.	=	Labor Price Variance
	P_S	=	Standard Labor I Price
	P_A	=	Actual Labor Price
	Q_A	=	Actual Labor Quantity

ถ้า P.V. มีค่าเป็น + แสดงว่าค่าแรงที่จ่ายจริงต่ำกว่า
ค่าแรงมาตรฐานที่ตั้งไว้ ผลจะเป็นที่น่าพอใจ
(Favorable) ของกิจการ



การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

ตัวอย่างที่ 9.5 จากตัวอย่างงานเลขที่ P 2-46 ในบัตรต้นทุนมาตรฐาน อัตราค่าจ้างมาตรฐาน เท่ากับ 7 บาท สมมติว่าใช้เวลาผลิต 2,000 ชั่วโมง โดยเสียค่าแรงจ่ายจริงชั่วโมงละ 7.25 บาท การคำนวณเป็นดังนี้

$$P.V. = (P_s - P_A) Q_A$$

$$P.V. = (7 - 7.25) 2,000$$

ผลแตกต่างด้านอัตราจ้าง = -500 บาท (**Unfavorable** หรือไม่น่าพอใจ)

ผลแตกต่างด้านอัตราจ้างนี้ไม่เป็นที่พอใจเพราะค่าแรงที่จ่ายจริงสูงกว่ามาตรฐานที่ตั้งไว้

การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

2.2. ผลแตกต่างเนื่องจากเวลา (Labor Quantity Variance)

	Q.V.	=	$(Q_s - Q_A) P_s$
เมื่อ	Q.V.	=	Labor Quantity Variance
	Q_s	=	Standard Labor Quantity
	Q_A	=	Actual Labor Quantity
	P_s	=	Standard Labor Price

ถ้า Q.V. มีค่าเป็น + แสดงว่าจำนวนชั่วโมงที่ทำงาน
จริงต่ำกว่าจำนวนชั่วโมงที่กำหนดไว้ในมาตรฐาน
ผลจะเป็นที่น่าพอใจ (Favorable) ของกิจการ



การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

ตัวอย่างที่ 9.6 จากตัวอย่างงานเลขที่ P 2-46 ใช้ชั่วโมงการทำงานจริงไป 2,000 ชั่วโมง ในขณะที่ระดับ มาตรฐานกำหนดให้ใช้ 1,890 ชั่วโมง จะสามารถคำนวณผลแตกต่างด้านประสิทธิภาพแรงงานได้ดังนี้

$$Q.V. = (Q_s - Q_A) P_s$$

$$P.V. = (1,890 - 2,000) 7$$

∴ ผลแตกต่างเนื่องจากเวลา = - 770 บาท (Unfavorable หรือไม่น่าพอใจ)

ผลแตกต่างด้านเวลานี้ไม่เป็นที่พอใจ เพราะจำนวนชั่วโมงทำงานจริง
สูงกว่าที่กำหนดไว้ในมาตรฐาน

การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

3. การวิเคราะห์ผลแตกต่างค่าใช้จ่ายโรงงาน

(Factory Overhead Cost Standard Variance Analysis)

การกำหนดค่าใช้จ่ายโรงงาน ต้องกำหนดระดับการผลิตที่จะใช้เป็นฐานในการตั้งงบประมาณของค่าใช้จ่ายโรงงานไว้ให้ชัดเจน และจะแยกค่าใช้จ่ายออกเป็นค่าใช้จ่ายโรงงานคงที่ และค่าใช้จ่ายที่เปลี่ยนแปลงได้

งบประมาณค่าใช้จ่ายโรงงาน

แผนกผลิตที่ 1

ประจำปี 2554

ระดับการผลิต	40 %	60 %	80 %	100 %	120 %
ปริมาณการผลิต (หน่วย)	4,000	6,000	8,000	10,000	12,000
ชั่วโมงแรงงานทางตรง	2,000	3,000	4,000	5,000	6,000

การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

ค่าใช้จ่ายโรงงานเปลี่ยนแปลงได้

ระดับการผลิต	40%	60%	80%	100%	120%	ต่อชั่วโมงโรงงานทางตรง
แรงงานทางอ้อม	1,000	1,500	2,000	2,500	3,000	0.50
วัตถุดิบทางอ้อม	800	1,200	1,600	2,000	2,400	0.40
วัสดุสิ้นเปลือง	400	600	800	1,000	1,200	0.20
ค่าซ่อมแซม	280	420	560	700	840	0.14
ค่ากำลังและแสงสว่าง	<u>100</u>	<u>150</u>	<u>200</u>	<u>250</u>	<u>300</u>	<u>0.05</u>
รวมค่าใช้จ่ายโรงงานที่เปลี่ยนแปลงได้	<u>2,580</u>	<u>3,870</u>	<u>5,160</u>	<u>6,450</u>	<u>7,740</u>	<u>1.29</u>

การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

ค่าใช้จ่ายโรงงานคงที่	40%	60%	80%	100%	120%
หัวหน้าคณงาน	1,000	1,000	1,200	1,200	1,200
ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร	700	700	800	800	800
ค่าประกันภัย	250	250	300	300	300
ภาษีทรัพย์สิน	200	200	200	200	200
ค่ากำลังและแสงสว่าง	350	350	400	400	400
ค่าซ่อมและบำรุงรักษา	300	300	300	300	300
รวมค่าใช้จ่ายโรงงานคงที่	<u>2,800</u>	<u>2,800</u>	<u>3,200</u>	<u>3,200</u>	<u>3,200</u>
รวมค่าใช้จ่ายโรงงาน	<u>5,380</u>	<u>6,670</u>	<u>8,360</u>	<u>9,650</u>	<u>10,940</u>

สมมติว่าเลือกระดับการผลิต ณ 80 % เป็นระดับการผลิตปกติ (Normal Capacity Production Level) จะสามารถคำนวณอัตราไสลหุ้ยการผลิตมาตรฐานได้ดังนี้

$$\frac{\text{ค่าใช้จ่ายโรงงานทั้งหมด}}{\text{ชั่วโมงแรงงานทางตรง}} = \frac{8,360 \text{ บาท}}{4,000 \text{ ชั่วโมง}} = 2.09 \text{ บาทต่อชั่วโมงแรงงานทางตรง}$$

การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

ซึ่งแบ่งอัตราค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐานนี้ออกเป็นอัตราค่าใช้จ่ายโรงงานที่เปลี่ยนแปลงได้และอัตราค่าใช้จ่ายโรงงานคงที่ดังนี้

$$\text{อัตราค่าใช้จ่ายโรงงานที่เปลี่ยนแปลงได้} = \frac{5,160}{4,000} = 1.29 \text{ บาทต่อชั่วโมงแรงงานทางตรง}$$

$$\text{ค่าใช้จ่ายโรงงานคงที่} = \frac{3,200 \text{ บาท}}{4,000 \text{ ชั่วโมง}} = 0.80 \text{ บาทต่อชั่วโมงแรงงานทางตรง}$$

จากงบประมาณค่าใช้จ่ายโรงงานที่ยืดหยุ่นได้ เมื่อแยกอัตราค่านวณงบประมาณจะต้องแยกส่วนหนึ่งเป็นค่าใช้จ่ายโรงงานคงที่ 3,200 บาท ซึ่ง บวก กับค่าใช้จ่ายโรงงานที่เปลี่ยนแปลงได้อีก 1.29 บาท และผลคำนวณของค่าใช้จ่ายโรงงานที่ได้นี้ จะเรียกว่า ค่าใช้จ่ายโรงงานตามงบประมาณ (Budget Overhead Cost)

การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

การคำนวณค่าใช้จ่ายโรงงานตามงบประมาณในระดับต่าง ๆ จะทำได้ดังนี้

ชั่วโมงโรงงาน ทางตรง	ค่าใช้จ่ายโรงงานตามงบประมาณ			รวม	ต่อชั่วโมงแรงงาน ทางตรง
	คงที่	อัตรา	เปลี่ยนแปลง		
2,000	2,800	1.29	2,580	5,380	2.69 บาท
3,000	2,800	1.29	3,870	6,670	2.22 บาท
4,000	3,200	1.29	5,160	8,360	2.09 บาท
5,000	3,200	1.29	6,450	9,650	1.93 บาท
6,000	3,200	1.29	7,740	10,940	1.82 บาท

การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

การคำนวณค่าใช้จ่ายโรงงานตามมาตรฐาน

ชั่วโมงแรงงานทางตรง	ต่อชั่วโมงแรงงานทางตรง (ที่กำลังผลิตปกติ)	รวม
2,000	2.09	4,180 บาท
3,000	2.09	6,270 บาท
4,000	2.09	8,360 บาท
5,000	2.09	10,450 บาท
6,000	2.09	12,540 บาท

จะเห็นได้ว่าเกิดความแตกต่างระหว่างค่าใช้จ่ายโรงงานตามงบประมาณ ในระดับการผลิตต่าง ๆ กับค่าใช้จ่ายโรงงานตามอัตรามาตรฐาน และเมื่อการปฏิบัติงานจริงเกิดขึ้นก็就会有ความแตกต่างของค่าใช้จ่ายโรงงานเกิดขึ้นอีก โดยสรุปแล้วค่าใช้จ่ายโรงงานจะมี 3 ลักษณะคือ

1. ค่าใช้จ่ายโรงงานตามงบประมาณ (Budget Overhead Cost)
2. ค่าใช้จ่ายโรงงานตามมาตรฐาน (Standard Overhead Cost)
3. ค่าใช้จ่ายโรงงานที่เกิดขึ้นจริง (Actual Overhead Cost)

การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลแตกต่างของค่าใช้จ่ายโรงงานมี 4 วิธี คือ

1. การวิเคราะห์แบบ 1 ทาง (One Way Method)

เป็นการวิเคราะห์ผลต่างสุทธิ (Net Factory Overhead Variance)

2. การวิเคราะห์แบบ 2 ทาง (Two Variances Method)

ก. ผลต่างที่ควบคุมได้ (Controllable Variance)

ข. ผลต่างปริมาณการผลิต (Volume Variance)



การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

3. การวิเคราะห์แบบ 3 ทาง (Three Variances Method)

- ก. ผลต่างจากงบประมาณ (Spending or Budget Variance)
- ข. ผลต่างอันเกิดจากปัจจัยการผลิตที่ว่างเปล่า (Idle Capacity Variance)
- ค. ผลต่างสมรรถภาพ (Efficiency Variance)

4. การวิเคราะห์แบบ 4 ทาง (Four Variances Method)

- ก. ผลต่างจากงบประมาณ (Spending or Budget Variance)
- ข. ผลต่างสมรรถภาพเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายโรงงานที่เปลี่ยนแปลงได้ (Variable Efficiency Variance)
- ค. ผลต่างสมรรถภาพเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายโรงงานที่คงที่ (Fixed Efficiency Variance)
- ง. ผลต่างอันเกิดจากปัจจัยการผลิตที่ว่างเปล่า (Idle Capacity Variance)

การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

ตัวอย่างที่ 9.7

จากงบประมาณค่าใช้จ่ายโรงงานของแผนกที่ 1 ปี 2554 ที่กล่าวมาแล้วนั้น สมมติว่ามีชั่วโมงที่ผลิตจริง 3,700 ชั่วโมง แต่ชั่วโมงมาตรฐานที่กำหนดควรจะเป็น 3,500 ชั่วโมง และค่าใช้จ่ายโรงงานที่เกิดขึ้นจริงเป็น 8,000 บาท จงคำนวณหาผลต่างค่าใช้จ่ายโรงงานในแต่ละวิธี

การคำนวณ

เลือกระดับการผลิตที่ 80 % เป็นระดับผลิตปกติ โดยอัตราค่าใช้จ่ายโรงงานต่อชั่วโมงแรงงานทางตรง ณ ระดับ การผลิตปกติเป็น 2.09 บาท

การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

1. การวิเคราะห์แบบ 1 ทาง (One Way Method)

การวิเคราะห์ผลต่างสุทธิ (Net Factory Overhead Variance)

ผลต่างระหว่างค่าใช้จ่ายโรงงานที่เกิดขึ้นจริงกับต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐาน จะเป็นดังนี้

ค่าใช้จ่ายโรงงานที่เกิดขึ้นจริง = 8,000 บาท

ต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐาน = ชั่วโมงแรงงานมาตรฐาน × อัตราค่าใช้จ่าย

มาตรฐาน = $3,500 \times 2.09$

= 7,315 บาท

ผลต่างสุทธิ = ค่าใช้จ่ายโรงงานที่เกิดขึ้นจริง – ต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐาน

= $8,000 - 7,315$

= 685 บาท (Unfavorable)

การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

2. การวิเคราะห์แบบ 2 ทาง (Two Variances Method)

ก. ผลต่างที่ควบคุมได้ (Controllable Variances)

ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริง = 8,000 บาท

งบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับชั่วโมงผลิตมาตรฐาน = ค่าใช้จ่ายคงที่ + ค่าใช้จ่ายผันแปรที่ 3,500 ชม.

$$= 3,200 + (3,500 \times 1.29)$$

$$= 3,200 + 4,515$$

$$= 7,715 \text{ บาท}$$

ผลต่างที่ควบคุมได้ = ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริง - งบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับชั่วโมงผลิตมาตรฐาน

$$= 8,000 - 7,715$$

$$= 285 \text{ บาท (Unfavorable)}$$

การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

ข. ผลต่างปริมาณการผลิต (Volume Variance)

งบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับชั่วโมงผลิตมาตรฐาน = 7,715 บาท

ต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐาน = 7,315 บาท

ผลต่างปริมาณการผลิต = งบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับชั่วโมงผลิตมาตรฐาน – ต้นทุน
ค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐาน

= 7,715 - 7,315

= 400 บาท (Unfavorable)

รวมผลต่างระหว่างค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงและต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐาน

ผลต่างที่ควบคุมได้ (Controllable Variance) = 285 บาท

ผลต่างปริมาณการผลิต (Volume Variance) = 400 บาท

∴ ผลต่างสุทธิ = 685 บาท (Unfavorable)

การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

3. การวิเคราะห์แบบ 3 ทาง (Three Variances Method)

ก. ผลต่างจากงบประมาณ (Spending or Budget Variance)

$$\begin{aligned}\text{ค่าใช้จ่ายโรงงานที่เกิดขึ้นจริง} &= 8,000 \text{ บาท} \\ \text{งบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับชั่วโมงผลิตที่ทำจริง} &= \text{ค่าใช้จ่ายคงที่} + \text{ค่าใช้จ่ายผันแปรที่ 3,700 ชม.} \\ &= 3,200 + (3,700 \times 1.29) \\ &= 3,200 + 4,773 \\ &= 7,973 \text{ บาท}\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}\text{ผลต่างงบประมาณ} &= \text{ค่าใช้จ่ายโรงงานที่เกิดขึ้นจริง} - \text{งบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับชั่วโมงผลิตที่ทำจริง} \\ &= 8,000 - 7,973 \\ &= \underline{27 \text{ บาท}} \quad \textbf{(Unfavorable)}\end{aligned}$$

การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

ข. ผลต่างอันเกิดจากปัจจัยการผลิตที่ว่างเปล่า (Idle Capacity Variance)

งบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับชั่วโมงผลิตที่ทำจริง = 7,973 บาท

ค่าใช้จ่ายโรงงานสำหรับชั่วโมงผลิตที่ทำจริง = $3,700 \times 2.09$

= 7,733 บาท

ผลต่างอันเกิดจากปัจจัย = งบประมาณ คชจ.โรงงานสำหรับชั่วโมงผลิตจริง – คชจ. โรงงานสำหรับชั่วโมงการผลิตจริง
การผลิตที่ว่างเปล่า

= 7,973 – 7,733

= 240 บาท (Unfavorable)



การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

ค. ผลต่างสมรรถภาพ (Efficiency Variance)

ค่าใช้จ่ายโรงงานสำหรับชั่วโมงผลิตที่ทำจริง = 7,733 บาท

ต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐาน = 7,315 บาท

$$\begin{aligned}\therefore \text{ผลต่างสมรรถภาพ} &= \text{ค่าใช้จ่ายโรงงานสำหรับชั่วโมงผลิตที่ทำจริง} - \text{ต้นทุนค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐาน} \\ &= 7,733 - 7,315 \\ &= \underline{418 \text{ บาท}} \quad \text{(Unfavorable)}\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}\text{รวมผลต่างทั้ง 3 ชนิด} &= \text{ผลต่างงบประมาณ} + \text{ผลต่างอันเกิดจากปัจจัยการผลิตที่ว่างเปล่า} + \\ &\quad \text{ผลต่างสมรรถภาพ} \\ &= 27 + 240 + 418\end{aligned}$$

$$\therefore \underline{\text{ผลต่างสุทธิ}} = \underline{685 \text{ บาท}}$$



การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

4. การวิเคราะห์แบบ 4 ทาง (Four Variances Method)

ประกอบด้วย

ก. ผลต่างสมรรถภาพเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายโรงงานที่เปลี่ยนแปลงได้ (Variable Efficiency Variance)

ข. ผลต่างสมรรถภาพเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายโรงงานที่คงที่ (Fixed Efficiency Variance)

4 ก. + 4 ข. = 3 ค. ผลต่างสมรรถภาพ (Efficiency Variance)

ค. ผลต่างงบประมาณ (Spending Variance) → (3 ก.)

ง. ผลต่างอันเกิดจากปัจจัยการผลิตที่ว่างเปล่า (Idle capacity Variance) → (3 ข.)

การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

4. การวิเคราะห์แบบ 4 ทาง (Four Variances Method)

ก. ผลต่างสมรรถภาพเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายโรงงานที่เปลี่ยนแปลงได้ (Variable Efficiency Variance)

ชั่วโมงผลิตที่แท้จริง	=	3,700	ชั่วโมง
ชั่วโมงผลิตมาตรฐาน	=	3,500	ชั่วโมง
∴ ผลต่าง	=	200	ชั่วโมง

ผลต่างสมรรถภาพเกี่ยวกับ
ค่าใช้จ่ายโรงงานที่เปลี่ยนแปลงได้

$$\begin{aligned} &= 200 \times 1.29 \text{ บาท} \\ &= 258 \text{ บาท} \quad \textbf{(Unfavorable)} \end{aligned}$$

การวิเคราะห์ผลต่างของต้นทุนมาตรฐาน (Con.)

ข. ผลต่างสมรรถภาพเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายโรงงานที่คงที่ (Fixed Efficiency Variance)

ชั่วโมงผลิตที่แท้จริง = 3,700 ชั่วโมง

ชั่วโมงผลิตมาตรฐาน = 3,500 ชั่วโมง

∴ ผลต่าง = 200 ชั่วโมง

ผลต่างสมรรถภาพเกี่ยวกับค่าใช้จ่าย
โรงงานที่เปลี่ยนแปลงได้ = ผลต่าง × อัตราค่าใช้จ่ายโรงงานคงที่

= 200 × 0.8 บาท

= 160 บาท (Unfavorable)

∴ ผลต่างสมรรถภาพ = ผลต่างสมรรถภาพเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายโรงงานที่เปลี่ยนแปลงได้ + ผลต่างคงที่

= 258 + 160

= 418 บาท

9.9 การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม (Mixed Variance Analysis)

1. การวิเคราะห์ผลแตกต่างด้านวัตถุดิบ (Material Variance Analysis)

แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ทางคือ

ก. การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม (Material Mixed Variance)

$$\text{MMV} = \text{SIM} - [(\text{SQO}) * (\text{SMR})]$$

เมื่อ $\text{MMV} =$ Material Mixed Variance (บาท)

$\text{SIM} =$ Standard Input Material Cost (บาท)

$\text{SQO} =$ Standard Quantity Output Material (ชิ้น หน่วย)

$\text{SMR} =$ Standard Material Rate (บาท/หน่วย)

จะพึงพอใจถ้าผลออกมาเป็น ลบ (-)

การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม (Con.)

ข. การวิเคราะห์ผลแตกต่างจากที่คาดหวัง (Material Yield Variance)

$$\text{MYV} = [\text{AQO} - \text{SQO}] * \text{SMR}$$

เมื่อ MYV = Material Yield Variance (บาท)

AQO = Actual Quantity Output Material (หน่วย)

SQO = Standard Quantity Output Material (หน่วย)

SMR = Standard Material Rate (บาท/หน่วย)

จะพึงพอใจถ้าผลออกมาเป็น +



การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม (Con.)

2. การวิเคราะห์ผลแตกต่างด้านแรงงาน (Labor Variance Analysis)

การวิเคราะห์ด้านแรงงานแบ่งออกเป็น 3 ทางคือ

ก. การวิเคราะห์ผลแตกต่างด้านค่าแรง (Labor Rate Variance)

$$\text{LRV} = \text{ALC} - (\text{AH}) * (\text{SHLR})$$

เมื่อ ALC = Actual Labor Cost

AH = Actual Hour

SHLR = Standard Hour Labor Rate

จะพึงพอใจถ้าผลออกมาเป็นลบ (-)



การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม (Con.)

ข. การวิเคราะห์สมรรถภาพแรงงาน (Labor Efficiency Variance)

$$\text{LEV} = (\text{SH} - \text{AH}) * (\text{SHLR})$$

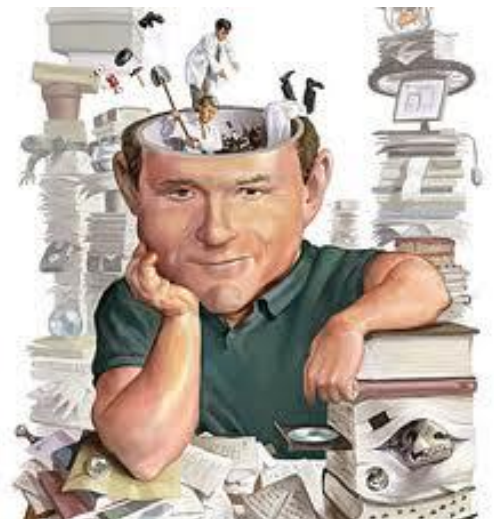
เมื่อ LEV = Labor Efficiency Variance

SH = Standard Hour

AH = Actual Hour

SHLR = Standard Hour Labor Rate

จะพึงพอใจถ้าผลออกมาเป็นบวก (+)



การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม (Con.)

ค. การวิเคราะห์ผลแตกต่างจากที่คาดหวัง (Labor Yield Variance)

$$LYV = [AQO - SQO] * (SLR)$$

เมื่อ LYV = Labor Yield Variance

AQO = Actual Quantity Output Material

SQO = Standard Quantity Output Material

SLR = Standard Labor Rate

จะพึงพอใจถ้าผลออกมาเป็นบวก (+)



การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม (Con.)

3. การวิเคราะห์ผลแตกต่างด้านค่าใช้จ่ายโรงงาน(Factory Overhead Variance Analysis)

แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ทาง คือ

ก. การวิเคราะห์ผลแตกต่างด้านงบประมาณ (Spending Variance)

$$SV = AFOH - (FC + AH \times SVR)$$

เมื่อ $SV =$ Spending Variance

$AFOH =$ Actual Factory Overhead Variance)

$FC =$ Fixed Cost

$AH =$ Actual Hour

$SVR =$ Standard Variable Rate

จะพึงพอใจถ้าผลออกมาเป็นลบ (-)



การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม (Con.)

ข. การวิเคราะห์ผลแตกต่างอันเกิดจากปัจจัยการผลิตว่างเปล่า (Idle Capacity Variance)

$$ICV = (SHL - AHL) * SRF$$

เมื่อ ICV = Idle Capacity Variance)

SHL = Standard Hour – Labor

AHL = Actual Hour – Labor

SRF = Standard Rate Fixed Cost

จะพึงพอใจถ้าผลออกมาเป็นลบ (-)



การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม (Con.)

ค. การวิเคราะห์ผลแตกต่างด้านประสิทธิภาพที่คาดหวัง (Efficiency Yield Variance)

$$\text{EYV} = (\text{SH} - \text{AH}) \text{SR}$$

เมื่อ EYV = Efficiency Yield Variance

SH = Standard Hour

AH = Actual Hour

SR = Standard Rate (บาท/ ชม.)

จะพึงพอใจถ้าผลออกมาเป็นบวก (+)



การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม (Con.)

ง. การวิเคราะห์ผลแตกต่างด้านค่าใช้จ่ายโรงงานที่คาดหวัง

(Factory Overhead Yield Variance)

$$\text{FOHYV} = (\text{AQO} - \text{SQO}) \text{SFR}$$

เมื่อ FOHYV = Factory Overhead Yield Variance

AQO = Actual Quantity Output Material

SQO = Standard Quantity Output Material

SFR = Standard Factory Overhead Rate (บาท/ชิ้น)

จะพึงพอใจถ้าผลออกมาเป็นบวก (+)

การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม (Con.)

ตัวอย่าง 9.8 บริษัท เนสท์เล่ อาเซียน (ประเทศไทย) จำกัด ทำการผลิตผลิตภัณฑ์ครีมเทียม (Non – Dairy Creamer) โดยมีข้อมูลในการผลิตดังนี้

ก. ปริมาณและราคาของวัตถุดิบมาตรฐาน

	ปริมาณ (ปอนด์)	ราคา (บาท / ปอนด์)	ต้นทุน (บาท)
นมผง	1,000	0.50	500
เนย	600	0.25	150
ไขมันปาล์ม	400	0.25	100
Total Input Materials	2,000	0.375	750
Total Output Product	1,500	0.500 (ต้นทุนต่อหน่วยผลิตภัณฑ์)	

การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม (Con.)



บันทึกการใช้วัตถุดิบ
ประจำเดือนมกราคม 2555

	วัตถุดิบต้นงวด	ซื้อระหว่างงวด	วัตถุดิบคงเหลือปลายงวด
นมผง	10,000	150,000	15,000
เนย	30,000	50,000	5,000
ไขมันปาล์ม	25,000	50,000	20,000

และได้ผลิตภัณฑ์ทั้งหมด 220,000 ปอนด์

การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม (Con.)

ข. แรงงานทางตรง

- ค่าแรงทางตรงมาตรฐาน 5 บาทต่อชั่วโมง
- เวลามาตรฐานในการผลิต 1,500 ปอนด์ใน 30 ชั่วโมง
- ชั่วโมงแรงงานทางตรงที่ใช้ในการผลิตจริง ประจำเดือนมกราคม เป็น 3,800 ชั่วโมง

ค. ค่าใช้จ่ายโรงงาน

- ค่าใช้จ่ายโรงงานจริงในเดือนมกราคม เป็น 9,000 บาท
- งบประมาณค่าใช้จ่ายโรงงาน ณ ระดับการผลิตปกติ ประจำเดือนมกราคมเป็นดังนี้

การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม (Con.)

งบประมาณค่าใช้จ่ายโรงงาน

เดือนมกราคม

ปริมาณการผลิต (หน่วย) 200,000

ชั่วโมงแรงงานทางตรง 4,000

ค่าใช้จ่ายโรงงานเปลี่ยนแปลงได้

		ต่อชั่วโมงโรงงานทางตรง
แรงงานทางอ้อม	2,000	0.50
วัสดุทางอ้อม	1,600	0.40
วัสดุสิ้นเปลือง	800	0.20
ค่าซ่อมแซม	560	0.14
ค่ากำลังและแสงสว่าง	<u>200</u>	<u>0.05</u>
รวมค่าใช้จ่ายโรงงานที่เปลี่ยนแปลงได้	<u>5,160</u>	<u>1.29</u>

การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม (Con.)

ค่าใช้จ่ายโรงงานคงที่

หัวหน้าคนงาน	1,200
ค่าเสื่อมราคาเครื่องจักร	800
ค่าประกันภัย	300
ภาษีทรัพย์สิน	200
ค่ากำลังและแสงสว่าง	400
ค่าซ่อมและบำรุงรักษา	<u>300</u>
รวมค่าใช้จ่ายคงที่	<u>3,200</u>
รวมค่าใช้จ่ายโรงงาน	<u>8,360</u>

ต้นทุนมาตรฐานที่กำหนด

วัสดุ	0.50 บาท / ปอนด์
แรงงาน	0.10 บาท / ปอนด์
ค่าใช้จ่ายโรงงาน	0.0418 บาท / ปอนด์
รวม	0.6418 บาท / ปอนด์



การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม (Con.)

การคำนวณ



1. ผลแตกต่างด้านวัตถุดิบ (Material Variance)

ปริมาณวัตถุดิบที่ใช้	=	วัตถุดิบต้นงวด + ซื้อระหว่างงวด - วัตถุดิบคงเหลือปลายงวด	
ปริมาณนมผง	=	10,000 + 150,000 - 15,000	= 145,000 ปอนด์
ปริมาณเนย	=	30,000 + 50,000 - 5,000	= 75,000 ปอนด์
ปริมาณไขมันปาล์ม	=	25,000 + 50,000 - 20,000	= 55,000 ปอนด์
		<u>รวม</u>	<u>= 275,000 ปอนด์</u>

การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม (Con.)

ต้นทุนวัตถุดิบมาตรฐาน	=	ปริมาณวัตถุดิบที่ใช้ × ราคามาตรฐาน	
ต้นทุนหมผงมาตรฐาน	=	145,000 × 0.50	= 72,500 บาท
ต้นทุนเนยมาตรฐาน	=	75,000 × 0.25	= 18,750 บาท
ต้นทุนไขมันปาล์ม	=	55,000 × 0.25	= 13,750 บาท
(SIM)	รวม	=	105,000 บาท

ปริมาณผลิตภัณฑ์ที่ควรจะได้เมื่อใช้วัตถุดิบมาตรฐาน 275,000 ปอนด์

$$\text{คือ } \frac{1,500}{2,000} \times 275,000 \text{ ปอนด์} = 206,250 \text{ ปอนด์ (SQO)}$$

$$\text{ปริมาณผลิตภัณฑ์ที่ผลิตได้จริง} = 220,000 \text{ ปอนด์ (AQO)}$$

การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม (Con.)

ก. Material Mixed Variance

$$\begin{aligned}\text{จาก MMV} &= \text{SIM} - (\text{SQO}) (\text{SMR}) \\ &= 105,000 - (206,250) (0.5) \\ &= 1,875 \text{ บาท} \quad \textbf{(Unfavorable)}\end{aligned}$$

ข. Material Yield Variance

$$\begin{aligned}\text{จาก MYV} &= [\text{AQO} - \text{SQO}] \text{SMR} \\ &= [220,000 - 206,250] \times 0.5 \\ &= 6,875 \text{ บาท} \quad \textbf{(Favorable)}\end{aligned}$$

การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม (Con.)

2. ผลแตกต่างด้านแรงงาน (Labour Variance)

ต้นทุนแรงงานที่จ่ายจริง	=	19,152	บาท
ชั่วโมงการผลิตที่ทำจริง	=	3,800	ชั่วโมง
อัตราต้นทุนแรงงานมาตรฐาน	=	5	บาทต่อชั่วโมง
	=	$\frac{30 \times 5}{1,500}$	= 0.1 บาท/ปอนด์
ชั่วโมงการทำงานมาตรฐาน	=	$\frac{30 \times 206,250}{1,500}$	= 4,125 ชั่วโมง

ก. Labour Rate Variance

$$\begin{aligned}\text{จาก LRV} &= \text{ALC} - (\text{AH}) (\text{SHLR}) \\ &= 19,152 - (3,800) (5) \\ &= 152 \text{ บาท (Unfavorable)}\end{aligned}$$



การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม (Con.)

ข. Labour Efficiency Variance

$$\begin{aligned}\text{จาก LEV} &= (SH - AH) (SHLR) \\ &= (4,125 - 3,800) (5) \\ &= 1,625 \text{ บาท (Favorable)}\end{aligned}$$

ค. Labour Yield Variance

$$\begin{aligned}\text{จาก LYV} &= (AQO - SQO) SLR \\ &= (220,000 - 206,250) \times 0.1 \\ &= 1,375 \text{ บาท (Favorable)}\end{aligned}$$



การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม (Con.)

3. ผลแตกต่างด้านค่าใช้จ่ายโรงงาน (Factory Overhead Variance)

ค่าใช้จ่ายโรงงานที่จ่ายจริง = 9,000 บาท

ค่าใช้จ่ายโรงงานคงที่ = 3,200 บาท

ชั่วโมงการทำงานจริง = 3,800 ชั่วโมง

ค่าใช้จ่ายโรงงานมาตรฐานคิดตามชั่วโมงแรงงานทางตรง = 2.09 บาทต่อชั่วโมงแรงงาน
= $\frac{2.09 \times 30}{1,500}$
= 0.0418 บาท / ปอนด์

- ค่าใช้จ่ายคงที่ = 0.8 บาทต่อชั่วโมง (งบ)

- ค่าใช้จ่ายเปลี่ยนแปลงได้ = 1.29 บาทต่อชั่วโมง (งบ)

ชั่วโมงแรงงานทางตรง ณ กำลังผลิตปกติ = 4,000 ชั่วโมง (ตามงบ)

การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม (Con.)

ก. Spending Variance

$$\begin{aligned}\text{จาก } SV &= AFOH - (FC + AH \times SRV) \\ &= 9,000 - (3,200 + 3,800 \times 1.29) \\ &= 898 \text{ บาท (Unfavorable)}\end{aligned}$$

ค. Efficient Yield Variance

$$\begin{aligned}\text{จาก EYV} &= (SH - AH) SR \\ &= (4,125 - 3,800) \times 2.09 \\ &= 679.25 \text{ บาท (Favorable)}\end{aligned}$$

ข. Idle Capacity Variance

$$\begin{aligned}\text{จาก ICV} &= (SHL - AHL) SRF \\ &= (4,000 - 3,800) \times 0.8 \\ &= 160 \text{ บาท (Unfavorable)}\end{aligned}$$

ง. Factory Over Head Yield Variance

$$\begin{aligned}\text{จาก FOHYV} &= (AQO - SQO) SFR \\ &= (220,000 - 206,250) \times 0.0418 \\ &= 412.5 \text{ บาท (Favorable)}\end{aligned}$$

บทสรุป

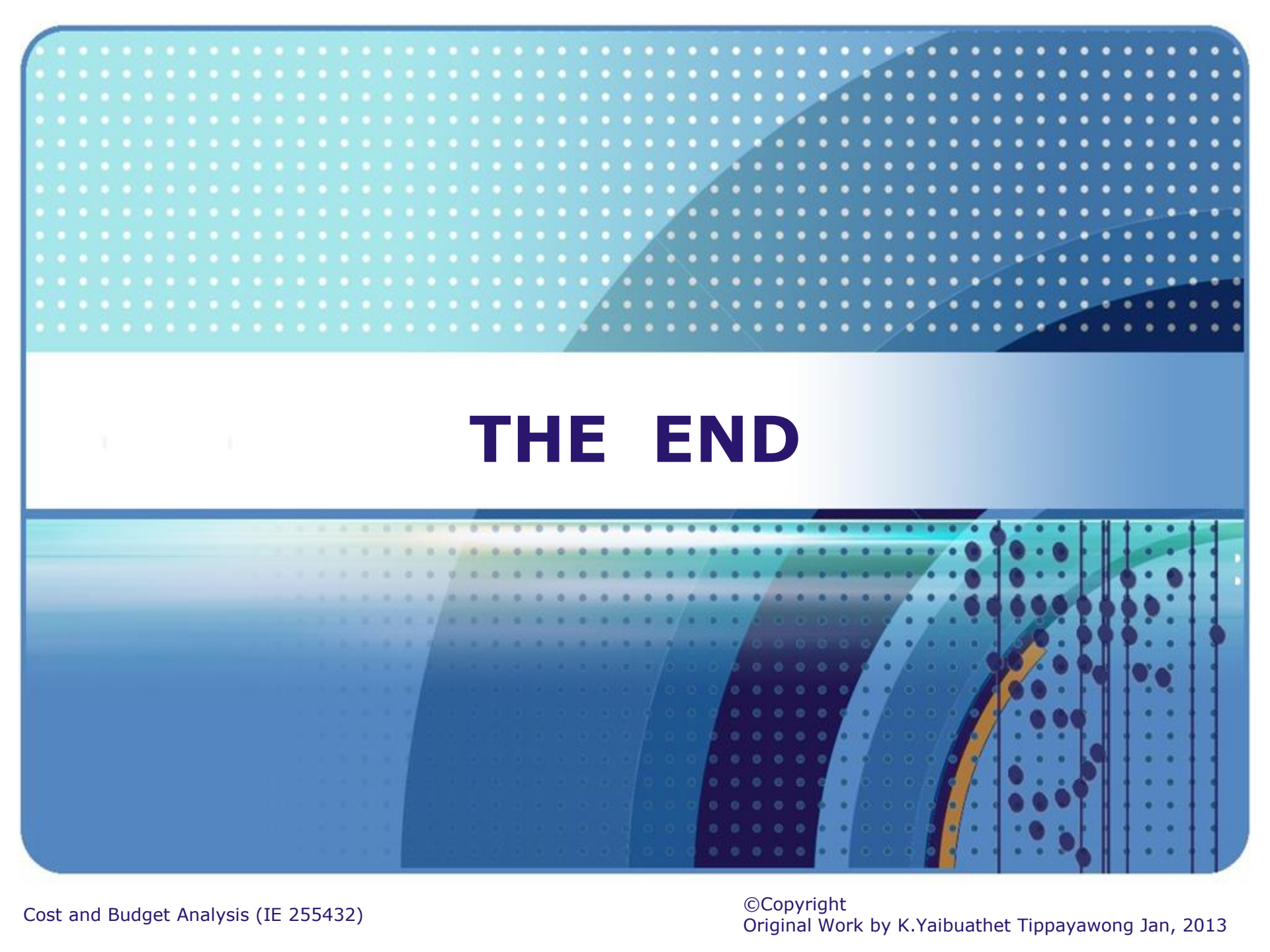
ตารางที่ 9.3 แสดงแบบต่าง ๆ ของการวิเคราะห์ต้นทุนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ผลแตกต่าง	ผลการวิเคราะห์ที่น่าสนใจ
1. การวิเคราะห์ผลแตกต่างวัตถุดิบทางตรง	
- ผลแตกต่างด้านราคา	+
- ผลแตกต่างด้านปริมาณ	+
2. การวิเคราะห์ผลแตกต่างแรงงานทางตรง	
- ผลแตกต่างเนื่องจากอัตราค่าแรง	+
- ผลแตกต่างเนื่องจากเวลา	+
3. การวิเคราะห์ผลแตกต่างค่าใช้จ่ายโรงงาน	
- ผลต่างที่ควบคุมได้	-
- ผลต่างปริมาณการผลิต	-
- ผลต่างงบประมาณ	-
- ผลต่างอันเกิดจากปัจจัยการผลิตว่างเปล่า	-
- ผลต่างสมรรถภาพ	-
- ผลต่างสมรรถภาพเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายโรงงานแปรผัน	-
- ผลต่างสมรรถภาพเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายโรงงานคงที่	-
- ผลต่างสุทธิ	-

บทสรุป

ตารางที่ 9.3 แสดงแบบต่าง ๆ ของการวิเคราะห์ต้นทุนมาตรฐาน

การวิเคราะห์ผลแตกต่าง	ผลการวิเคราะห์ที่น่าสนใจ
4. การวิเคราะห์ผลแตกต่างผสม - ด้านวัตถุดิบ • ผลแตกต่างผสม - • ผลแตกต่างจากที่คาดหวัง + - ด้านแรงงาน • ผลแตกต่างเนื่องจากอัตราค่าแรง - • ผลแตกต่างด้านสมรรถภาพ + • ผลแตกต่างจากที่คาดหวัง + - ด้านค่าใช้จ่ายโรงงาน • ผลแตกต่างด้านงบประมาณ - • ผลแตกต่างจากปัจจัยการผลิตว่างเปล่า - • ผลแตกต่างจากประสิทธิภาพที่คาดหวัง + • ผลแตกต่างด้านค่าใช้จ่ายโรงงานที่คาดหวัง +	



THE END